

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B** SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/105/ES

ze dne 16. prosince 2008

o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES

(Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/39/EU ze dne 12. srpna 2013	L 226	1	24.8.2013

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
2008/105/ES**

ze dne 16. prosince 2008

o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Chemické znečištění povrchových vod představuje ohrožení vodního prostředí s účinky, jako jsou například bezprostřední a dlouhodobá toxicita pro vodní organizmy, akumulace v ekosystému a úbytek stanovišť a biologické rozmanitosti, jakož i ohrožení lidského zdraví. Přednostně je třeba zjistit příčiny znečištění a řešit problematiku emisí přímo u zdroje, a to ekonomicky i ekologicky nejúčinnějším způsobem.
- (2) Podle čl. 174 odst. 2 druhé věty Smlouvy má být politika Společenství v oblasti životního prostředí založena na zásadách obezřetnosti a prevence, odvracení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.
- (3) V souladu s čl. 174 odst. 3 Smlouvy má Společenství při přípravě své politiky v oblasti životního prostředí přihlížet k dostupným vědeckým a technickým údajům, k podmínkám životního prostředí v různých regionech Společenství, k hospodářskému a sociálnímu rozvoji Společenství jako celku a vyváženému rozvoji jeho regionů, jakož i k možnému prospěchu a nákladům plynoucím z činnosti nebo nečinnosti.
- (4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ uvádí, že mezi klíčové environmentální

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. května 2007 (Úř. věst. C 102 E, 24.4.2008, s. 90), společný postoj Rady ze dne 20. prosince 2007 (Úř. věst. C 71 E, 18.3.2008, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 17. června 2008 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. října 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

▼B

priority tohoto programu patří životní prostředí, zdraví a kvalita života, a zdůrazňuje nutnost zavést konkrétnější právní předpisy v oblasti vodní politiky.

- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽¹⁾, stanoví strategii proti znečišťování vod a požaduje další specifická opatření pro snižování znečištění a normy environmentální kvality (NEK). Tato směrnice stanoví NEK v souladu s ustanoveními a cíli směrnice 2000/60/ES.
- (6) V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES, zejména s ustanovením jeho odst. 1 písm. a), by členské státy měly provést nezbytná opatření podle čl. 16 odst. 1 a 8 uvedené směrnice s cílem postupně snížit znečišťování prioritními látkami a zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek.
- (7) Od roku 2000 bylo přijato mnoho aktů Společenství, které v souladu s článkem 16 směrnice 2000/60/ES tvoří opatření určená k omezování emisí jednotlivých prioritních látek. Mnohá opatření na ochranu životního prostředí navíc spadají do působnosti jiných právních předpisů Společenství. Proto by mělo být upřednostněno provádění a revize stávajících nástrojů před zaváděním nových omezení.
- (8) Pokud jde o omezování emisí prioritních látek z bodových a difuzních zdrojů podle článku 16 směrnice 2000/60/ES, zdá se, že pro členské státy je nákladově efektivnější a přiměřenější, aby v případě potřeby do programu opatření, který má být vypracován pro každou oblast povodí v souladu s článkem 11 směrnice 2000/60/ES, zahrnuly vedle provádění jiných právních předpisů Společenství i vhodná omezující opatření podle článku 10 uvedené směrnice.
- (9) Členské státy by měly zlepšit poznatky a dostupné údaje o zdrojích prioritních látek a způsobech znečištění, aby se určily možnosti cílených a účinných kontrol. Členské státy by měly mimo jiné ve vhodných případech a s náležitou pravidelností sledovat sediment a biotu, aby mohly poskytnout dostatečné údaje k vypracování spolehlivých analýz dlouhodobých trendů těch prioritních látek, které jsou náchylné k akumulaci v sedimentu nebo v biotě. Výsledky sledování, včetně sledování sedimentu a bioty, by měly být zpřístupněny v rozsahu vyžadovaném článkem 3 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterým se stanoví seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky ⁽²⁾, aby poskytly informace k budoucím návrhům Komise předkládaným podle čl. 16 odst. 4 a 8 směrnice 2000/60/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1.

▼B

- (10) Rozhodnutí č. 2455/2001/ES stanoví první seznam 33 látek nebo skupin látek, pro něž se přednostně přijímají opatření na úrovni Společenství. Některé z těchto prioritních látek byly označeny za prioritní nebezpečné látky, u kterých by členské státy měly provést nezbytná opatření s cílem zastavit nebo postupně odstranit jejich emise, vypouštění a úniky. U látek, které se vyskytují přirozeně nebo vznikají přírodními procesy, však zastavení nebo postupné odstranění emisí, vypouštění a úniků ze všech potenciálních zdrojů není možné. Některé látky byly přezkoumány a měly by být klasifikovány. Komise by měla pokračovat v přezkumu seznamu prioritních látek, přičemž by měla určit látky, pro které se přednostně přijímají opatření na základě dohodnutých kritérií, prokazujících riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, podle časového plánu stanoveného v článku 16 směrnice 2000/60/ES, a co nejdříve předložit příslušné návrhy.
- (11) V zájmu Společenství a s cílem účinněji regulovat ochranu povrchových vod je vhodné, aby NEK byly stanoveny pro znečišťující látky klasifikované jako prioritní látky na úrovni Společenství a aby byla členským státům ponechána možnost stanovit v případě nutnosti pravidla pro zbývající znečišťující látky na vnitrostátní úrovni, s výhradou uplatňování příslušných pravidel Společenství. Do seznamu prioritních látek nicméně nebylo zařazeno osm znečišťujících látek, které spadají do působnosti směrnice Rady 86/280/EHS ze dne 12. června 1986 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS ⁽¹⁾ a tvoří součást skupiny látek, pro které by členské státy měly provést nezbytná opatření s cílem dosáhnout do roku 2015 dobrého chemického stavu ve smyslu článků 2 a 4 směrnice 2000/60/ES. Ukázalo se však, že společné normy stanovené pro tyto znečišťující látky jsou užitečné, a že je proto vhodné zachovat úpravu těchto norem na úrovni Společenství.
- (12) Ustanovení týkající se současných cílů environmentální kvality stanovená ve směrnici Rady 82/176/EHS ze dne 22. března 1982 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů ⁽²⁾, ve směrnici Rady 83/513/EHS ze dne 26. září 1983 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia ⁽³⁾, ve směrnici Rady 84/156/EHS ze dne 8. března 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných průmyslových oborů, než je elektrolýza alkalických chloridů ⁽⁴⁾, ve směrnici Rady 84/491/EHS ze dne 9. října 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění hexachlorcyklohexanu ⁽⁵⁾ a ve směrnici 86/280/EHS se stanou tedy nadbytečnými a měla by být zrušena.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 81, 27.3.1982, s. 29.

⁽³⁾ Úř. věst. L 291, 24.10.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 74, 17.3.1984, s. 49.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 274, 17.10.1984, s. 11.

▼ B

- (13) Vodní prostředí může být postiženo chemickým znečištěním krátkodobě i dlouhodobě, a proto by základem pro stanovení NEK měly být údaje jak o bezprostředních, tak i dlouhodobých účincích. Pro zajištění odpovídající ochrany vodního prostředí a lidského zdraví by měly být stanoveny roční průměrné NEK na úrovni zajišťující ochranu před dlouhodobou expozicí a pro účely ochrany před krátkodobou expozicí by měly být stanoveny nejvyšší přípustné koncentrace.
- (14) V souladu s pravidly stanovenými v části 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES mohou členské státy v případech monitorování souladu s NEK, včetně těch, jež jsou vyjádřeny jako nejvyšší přípustné koncentrace, zavést statistické metody, jakou je například výpočet percentilu, a řešit tím odlehle výsledky – tedy extrémní odchylky od průměru – a chybné údaje tak, aby byla zajištěna přijatelná míra správnosti a přesnosti. K zajištění srovnatelnosti monitorování mezi členskými státy je vhodné stanovit, že mají být prováděcí pravidla pro tyto statistické metody přijímána postupy projednávání ve výboru.
- (15) Stanovení hodnot NEK na úrovni Společenství by se v této fázi mělo u většiny látek omezit pouze na povrchové vody. Pokud však jde o hexachlorbenzen, hexachlorbutadien a rtuť, nelze zajistit ochranu před nepřímými účinky a sekundární otravou na úrovni Společenství pouze prostřednictvím NEK pro povrchové vody. Proto je pro tyto tři látky vhodné stanovit na úrovni Společenství NEK pro biotu. Aby členské státy mohly jednat pružně v závislosti na své strategii monitorování, mělo by jim být umožněno monitorovat a používat tyto NEK pro biotu, nebo stanovit přísnější NEK pro povrchové vody zajišťující stejnou úroveň ochrany.
- (16) Členské státy by měly mít možnost stanovit NEK pro sediment anebo pro biotu na vnitrostátní úrovni a uplatňovat tyto NEK namísto NEK pro vodu stanovených v této směrnici. Tyto NEK by měly být stanoveny transparentním postupem zahrnujícím oznámení Komisi a ostatním členským státům s cílem zajistit úroveň ochrany srovnatelnou s NEK pro vodu stanovenými na úrovni Společenství. Komise by tato oznámení měla shrnout ve svých zprávách o provádění směrnice 2000/60/ES. Sediment a biota navíc zůstávají důležitými matricemi pro monitorování určitých látek s významným akumulacním potenciálem. Členské státy by měly za účelem posouzení dlouhodobých dopadů lidské činnosti a trendů přijmout opatření, v souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES, jejichž cílem je zajistit, aby se stávající úrovně kontaminace v biotě a sedimentech výrazně nezvyšovaly.
- (17) V souladu s článkem 13 a s přílohou VII částí A bodem 5 směrnice 2000/60/ES by měly být všechny výjimky z uplatňování NEK pro prioritní látky v souvislosti s vodními útvary podle čl. 4 odst. 4, 5 a 6 uvedené směrnice a s přihlédnutím k čl. 4 odst. 8 a 9 uvedené směrnice uváděny v plánech povodí. Za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v článku 4 směrnice

▼B

2000/60/ES, včetně podmínek pro výjimky, mohou být prováděny činnosti, které vedou k vypouštění, emisím a únikům prioritních látek, a to i plavba a bagrování.

- (18) Členské státy musí dodržovat směrnici Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě⁽¹⁾ a hospodařit s útvary povrchových vod využívanými k odběru pitné vody podle článku 7 směrnice 2000/60/ES. Tato směrnice by proto měla být provedena, aniž jsou dotčeny ty požadavky, které mohou vyžadovat přísnější normy.
- (19) V blízkosti míst vypouštění z bodových zdrojů jsou koncentrace znečišťujících látek obvykle vyšší než koncentrace v okolní vodě. Členské státy by proto měly mít možnost využívat mísící zóny, pokud to neovlivní dodržování příslušných NEK ve zbývající části útvaru povrchové vody. Rozsah mísících zón by měl být omezen na okolí přilehlé k místu vypouštění a měl by být přiměřený. Členské státy by případně měly v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/60/ES zajistit koordinaci požadavků na dosažení environmentálních cílů stanovených v článku 4 uvedené směrnice v celé oblasti povodí, což by mělo zahrnovat i vymezení mísících zón v přeshraničních vodních útvarech.
- (20) Je nutné kontrolovat soulad s cíli pro zastavení nebo postupné odstranění a snižování, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES, a zajistit transparentnost posuzování souladu s těmito povinnostmi, zejména pokud jde o posouzení významných emisí, vypouštění a úniků v důsledku lidských činností. Dále, harmonogram pro zastavení nebo postupné odstranění a snižování se může vztahovat pouze na soupis. Mělo by být rovněž možné posoudit uplatnění čl. 4 odst. 4 až 7 směrnice 2000/60/ES. Stejně tak je potřebný vhodný nástroj pro kvantifikaci úniků látek, k nimž dochází přirozeně nebo v důsledku přírodních procesů, kdy úplné zastavení nebo odstranění ze všech možných zdrojů není možné. Za účelem splnění těchto požadavků by měl každý členský stát vypracovat seznam emisí, vypouštění a úniků pro každou oblast povodí nebo část oblasti povodí na svém území.
- (21) S cílem zabránit zdvojení práce při pořizování těchto seznamů a zajistit jejich soudržnost s dalšími stávajícími nástroji v oblasti ochrany povrchových vod by členské státy měly využít informace shromážděné podle směrnice 2000/60/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1.

▼ B

- (22) Za účelem zajištění jednotné ochrany povrchových vod by členské státy, které mají společné útvary povrchových vod, měly koordinovat své monitorovací činnosti a případně i sestavování seznamů.
- (23) Členské státy by pro změření základních údajů seznamu měly mít možnost zvolit si odpovídající roční referenční období, aby tak byly lépe zohledněny jejich potřeby. V úvahu by však měla být vzata skutečnost, že úniky spojené s použitím pesticidů se mohou rok od roku značně lišit, a to z důvodu různé míry jejich používání, například v důsledku různých klimatických podmínek. V případě určitých látek, na něž se vztahuje směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, by proto členské státy měly mít možnost rozhodnout se pro tříleté referenční období pro tyto látky.
- (24) Za účelem optimalizace využívání seznamu je vhodné stanovit lhůtu, v níž Komise ověří, že v oblasti emisí, vypouštění a úniků dochází k vývoji směřujícímu k souladu s cíli uvedenými v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES, za podmínek čl. 4 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.
- (25) Měly by být vypracovány technické pokyny, které by přispěly k harmonizaci metod používaných členskými státy k sestavování seznamů emisí, vypouštění a úniků, a to včetně úniků ze znečištění nashromážděného v sedimentech.
- (26) Některé členské státy jsou postiženy znečištěním, jehož zdroj leží mimo jurisdikci daného státu. Je proto vhodné upřesnit, že členský stát neporušuje své povinnosti podle této směrnice v důsledku překročení NEK způsobeného tímto přeshraničním znečištěním za předpokladu, že splnil určité podmínky a že případně využil příslušných ustanovení směrnice 2000/60/ES.
- (27) Komise by měla na základě zpráv členských států podle s článku 15 směrnice 2000/60/ES přezkoumat potřebu změnit stávající akty a vypracovat dodatečná konkrétní opatření v rámci celého Společenství, například kontroly emisí, a případně by měla předložit příslušné návrhy. Komise by měla informovat o svých závěrech z tohoto přezkumu Evropský parlament a Radu v rámci zprávy vypracované podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2000/60/ES. Při předkládání návrhů opatření k omezení emisí a s ohledem na článek 10 směrnice 2000/60/ES by Komise měla vzít v úvahu stávající požadavky na omezování emisí, například požadavky formulované podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽²⁾, a nejnovější vývoj technologií využívaných ke snižování znečištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼ **B**

- (28) Kritéria pro určení látek, které jsou perzistentní, bioakumulativní a toxické, jakož i látek vyvolávajících stejné znepokojení, zejména velmi perzistentních a velmi bioakumulativních, jak je uvedeno ve směrnici 2000/60/ES, jsou stanovena v technických pokynech pro posuzování rizik určených pro směrnici Komise 93/67/EHS ze dne 20. července 1993, kterou se stanoví zásady posuzování rizik pro člověka a životní prostředí u látek označených v souladu se směrnicí Rady 67/548/EHS⁽¹⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁽³⁾. K zajištění konzistentnosti právních předpisů Společenství by měla být pro přezkum látek podle rozhodnutí č. 2455/2001/ES používána pouze tato kritéria a příloha X směrnice 2000/60/ES by měla být odpovídajícím způsobem nahrazena.
- (29) Povinnosti stanovené ve směrnicích uvedených v příloze IX směrnice 2000/60/ES jsou již začleněny do směrnice 2008/1/ES a směrnice 2000/60/ES a přinejmenším stejná úroveň ochrany je zaručena v případě zachování nebo revize NEK. S cílem zajistit důsledný přístup k chemickému znečištění povrchových vod a zjednodušit a upřesnit stávající právní předpisy Společenství v této oblasti je vhodné v souladu se směrnicí 2000/60/ES s účinností ode dne 22. prosince 2012 zrušit směrnice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS.
- (30) Byla zvažena doporučení uvedená ve směrnici 2000/60/ES, zejména doporučení Vědeckého výboru pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí.
- (31) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁴⁾ se členské státy vybízejí k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejnily.
- (32) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod stanovením NEK pro prioritní látky a některé další znečišťující látky, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu zachování stejné úrovně ochrany povrchových vod v celém Společenství lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1; opraveno v Úř. věst. L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

- (33) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (34) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke změně přílohy I části B bodu 3 této směrnice. Jelikož má toto opatření obecný význam a jeho účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice nebo ji doplnit o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijato v souladu s regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

*Článek 1***Předmět**

S cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod a v souladu s ustanoveními a cíli článku 4 směrnice 2000/60/ES stanoví tato směrnice normy environmentální kvality (NEK) pro prioritní látky a některé další znečišťující látky podle článku 16 uvedené směrnice.

▼M1*Článek 2***Definice**

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2000/60/ES a v článku 2 směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod ⁽²⁾.

Kromě toho se použijí tyto definice:

- 1) „Matricí“ se rozumí složka vodního prostředí, jako je voda, sedimenty nebo biota.
- 2) „Biotickým taxonem“ se rozumí vodní taxon odpovídající taxonomickému zařazení „podkmene“, „třídy“ nebo jejich ekvivalentu.

*Článek 3***Normy environmentální kvality**

1. Aniž je dotčen odstavec 1a, členské státy použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I a uplatňují tyto NEK v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy I.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36.

▼ **M1**

1a. Aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z této směrnice ve znění platném ke dni 13. ledna 2009 a zejména dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod, pokud jde o látky a NEK v ní uvedené, členské státy uplatňují NEK stanovené v části A přílohy I, pokud jde o:

- i) látky uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 v části A přílohy I, pro něž byly stanoveny revidované NEK s účinkem od 22. prosince 2015, s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod u těchto látek do 22. prosince 2021, a to prostřednictvím programů opatření uvedených v plánech povodí z roku 2015 vypracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, a
- ii) nově určené látky uvedené pod čísly 34 až 45 v části A přílohy I s účinkem od 22. prosince 2018 s cílem dosáhnout dobrého chemického stavu povrchových vod u těchto látek do 22. prosince 2027 a zamezit zhoršení chemického stavu v útvarech povrchových vod, pokud jde o tyto látky. Členské státy za tímto účelem do 22. prosince 2018 vypracují a předloží Komisi doplňující monitorovací program a předběžný program opatření vztahující se na dané látky. Konečný program opatření podle článku 11 směrnice 2000/60/ES se vypracuje do 22. prosince 2021 a měl by být proveden a plně funkční co nejdříve po tomto dni, avšak nejpozději do 22. prosince 2024.

Pokud jde o látky uvedené v bodech i) a ii) prvního pododstavce, použijí se obdobně ustanovení čl. 4 odst. 4 až 9 směrnice 2000/60/ES.

2. Pro látky uvedené pod čísly 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I použijí členské státy NEK pro biotu stanovené v části A přílohy I.

Pro jiné látky než látky uvedené v prvním pododstavci použijí členské státy NEK pro vodu stanovené v části A přílohy I.

3. Členské státy se mohou v souvislosti s jednou nebo více kategoriemi povrchových vod rozhodnout použít NEK pro jinou matici, než jaká je uvedena v odstavci 2, nebo případně pro biotické taxony jiné než uvedené v části A přílohy I.

Členské státy, které možnosti uvedené v prvním pododstavci využijí, použijí příslušné NEK stanovené v části A přílohy I, nebo pokud nejsou pro příslušnou matici nebo biotický taxon zahrnutý NEK, zavedou takovou NEK, která zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako NEK stanovené v části A přílohy I.

Členské státy mohou tuto možnost použít pouze v případě, že analytická metoda používaná pro zvolenou matici nebo biotický taxon splňuje minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES. Nejsou-li daná kritéria splněna pro žádnou matici, členské státy zajistí, aby monitorování bylo prováděno za použití nejlepších dostupných technik, které nevyžadují nadměrné náklady, a aby daná metoda analýzy byla přinejmenším stejně účinná jako metoda dostupná pro matici uvedenou v odstavci 2 tohoto článku pro příslušnou látku.

▼ **M1**

3a. V případě, že z naměřených nebo odhadnutých koncentrací nebo emisí v životním prostředí při uplatnění NEK pro biotu nebo sediment je zjištěno potenciální riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím na základě akutní expozice, členské státy zajistí, aby bylo provedeno rovněž monitorování v povrchové vodě, a použijí NPK–NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice, je-li tato NEK stanovena.

3b. Pokud se v souladu s článkem 5 směrnice 2009/90/ES vypočtená průměrná hodnota měření provedeného za použití nejlepších dostupných technik, které nevyžadují nadměrné náklady, označuje jako „menší než mezní hodnota kvantifikace“ a „mezní hodnota kvantifikace“ je i u takové techniky vyšší než NEK, výsledek pro tuto měřenou látku se nezohlední pro účely hodnocení celkového chemického stavu daného vodního útvaru.

4. Látky, pro které se používá NEK pro sedimenty nebo biotu sledují členské státy v příslušné matici nejméně jednou ročně, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

5. Členské státy zahrnou do aktualizovaných plánů povodí vypracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES tyto informace:

a) tabulku mezních hodnot kvantifikace použitých analytických metod a informace o účinnosti těchto metod s ohledem na minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES;

b) pro látky, u nichž byla použita možnost uvedená v odstavci 3 tohoto článku:

i) důvody a východisko použití této možnosti,

ii) případně stanovené alternativní NEK, podklady o tom, že tyto NEK zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany jako NEK stanovené v části A přílohy I, včetně údajů a metodiky použité k jejich odvození, a kategorie povrchových vod, pro něž se uplatní,

iii) pro srovnání s informacemi uvedenými v písm. a) tohoto odstavce hodnoty kvantifikace metod analýzy pro matrice uvedené v části A přílohy I této směrnice, včetně informací o účinnosti těchto metod s ohledem na minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES;

c) odůvodnění četnosti monitorování uplatňovaného v souladu s odstavcem 4, pokud jsou monitorovací intervaly delší než 1 rok.

5a. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby aktualizované plány povodí vypracované v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES, které obsahují výsledky a účinky opatření přijatých s cílem zamezit chemickému znečištění povrchových vod, a dílčí zpráva, která popíše pokrok dosažený při provádění plánovaného programu opatření, podle čl. 15 odst. 3 směrnice 2000/60/ES byly

▼ **M1**

prostřednictvím centrálního portálu v elektronické podobě přístupné veřejnosti v souladu s čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ⁽¹⁾.

6. Členské státy na základě monitorování stavu vod prováděného v souladu s článkem 8 směrnice 2000/60/ES zajistí analýzu dlouhodobých trendů koncentrací prioritních látek uvedených na seznamu v části A přílohy I, které se mohou kumulovat v sedimentu nebo biotě, přičemž zejména zohlední látky označené čísly 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 a 44 uvedené v části A přílohy I. V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES přijmou členské státy opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se tyto koncentrace v sedimentu nebo příslušné biotě výrazně nezvyšovaly.

Členské státy určí četnost monitorování v sedimentu nebo v biotě tak, aby byl zajištěn dostatek údajů pro spolehlivou analýzu dlouhodobých trendů. Monitorování by mělo v zásadě probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

7. Komise přezkoumá technický a vědecký pokrok, včetně závěru hodnocení rizik podle čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2000/60/ES a informací týkajících se registrace látek zpřístupněných veřejnosti v souladu s článkem 119 nařízení (ES) č. 1907/2006, a v případě nutnosti navrhne revizi NEK stanovených v části A přílohy I této směrnice postupem podle článku 294 Smlouvy o fungování EU v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES.

8. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 s cílem přizpůsobit v případě potřeby bod 3 části B přílohy I této směrnice vývoji v oblasti vědy a techniky.

8a. S cílem usnadnit provádění tohoto článku musí být v rámci stávajícího procesu provádění směrnice 2000/60/ES a pokud možno do 22. prosince 2014 vypracovány technické pokyny pro strategie monitorování a metody analýzy látek, včetně odběru vzorků a monitorování bioty.

Pokyny zahrnují zejména:

- a) monitorování látek v biotě, jak je stanoveno v odstavcích 2 a 3 tohoto článku;
- b) v případě nově určených látek (uvedené pod čísly 34 až 45 v části A přílohy I) a látek, pro něž jsou stanoveny přísnější NEK (uvedené pod čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23 a 28 v části A přílohy I), analytické metody splňující minimální pracovní kritéria stanovená v článku 4 směrnice 2009/90/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼ M1

8b. V případě látek, pro něž nebudou technické pokyny přijaty do 22. prosince 2014, se lhůta 22. prosince 2015 uvedená v odst. 1a bodě i) prodlouží do 22. prosince 2018, a lhůta 22. prosince 2021 stanovená v uvedeném bodu se prodlouží do 22. prosince 2027.

▼ B*Článek 4***Mísicí zóny**

1. Členské státy mohou vymezit mísicí zóny přilehlé k místu vypouštění. Koncentrace jedné nebo více látek uvedených v příloze I části A mohou v těchto mísicích zónách překračovat příslušné NEK, pokud neovlivní dodržení těchto norem ve zbývající části daného útvaru povrchových vod.

2. Členské státy, jež vymezují mísicí zóny, uvedou v plánech povodí vypracovaných v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES popis:

a) přístupů a metodických postupů použitých pro vymezení těchto zón
a

b) opatření přijatých s cílem snížit v budoucnu rozsah mísicích zón, jako jsou např. opatření podle čl. 11 odst. 3 písm. k) směrnice 2000/60/ES, přezkum povolení uvedených ve směrnici 2008/1/ES nebo předchozí kroky uvedené v čl. 11 odst. 3 písm. g) směrnice 2000/60/ES.

3. Členské státy, jež vymezují mísicí zóny, zajistí, aby rozsah každé takové zóny byl:

a) omezen na okolí přilehlé k místu vypouštění;

b) přiměřený, s ohledem na koncentrace znečišťujících látek v místě vypouštění a na podmínky týkající se emisí znečišťujících látek obsažené v předchozích předpisech, jako je povolení nebo oprávnění podle čl. 11 odst. 3 písm. g) směrnice 2000/60/ES, a v jakýchkoli jiných příslušných právních předpisech Společenství v souladu s použitím nejlepších dostupných technik a s článkem 10 směrnice 2000/60/ES, zejména poté, co byly tyto předchozí předpisy revidovány.

▼ M1

▼ B*Článek 5***Seznam emisí, vypouštění a úniků**

1. Na základě informací shromážděných v souladu s články 5 a 8 směrnice 2000/60/ES, podle nařízení (ES) č. 166/2006 a na základě jiných dostupných údajů vypracují členské státy seznam (případně doplněný mapami) emisí, vypouštění a úniků všech prioritních látek a znečišťujících látek uvedených v části A přílohy I této směrnice pro každou oblast povodí nebo část oblasti povodí ležící na jejich území, a to případně včetně koncentrací těchto látek v sedimentu a biotě.

▼ B

2. Referenční období pro stanovení hodnot znečišťujících látek, které mají být zapsány do seznamů uvedených v odstavci 1, je jeden rok v období let 2008 až 2010.

Avšak pro prioritní látky nebo znečišťující látky, na něž se vztahuje směrnice 91/414/EHS, mohou být tyto položky vypočteny jako průměrná hodnota z let 2008, 2009 a 2010.

3. Členské státy sdělí Komisi seznamy vypracované podle odstavce 1, včetně příslušných referenčních období, v souladu s ohlašovací povinností podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/60/ES.

4. Členské státy zaktualizují své seznamy jako součást přezkumu analýz uvedených v čl. 5 odst. 2 směrnice 2000/60/ES.

Referenčním obdobím pro zjištění hodnot v aktualizovaných seznamech je rok před dokončením analýzy. Pro prioritní látky nebo znečišťující látky, na něž se vztahuje směrnice 91/414/EHS, mohou být tyto položky vypočteny jako průměrná hodnota ze tří let před dokončením dotčené analýzy.

Členské státy zveřejní aktualizované seznamy ve svých aktualizovaných plánech povodí, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES.

5. Komise do roku 2018 ověří, že emise, vypouštění a úniky uvedené v seznamu směřují k souladu s cíli spočívajícími ve snížení nebo zastavení stanovenými v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodě iv) směrnice 2000/60/ES, s výhradou čl. 4 odst. 4 a 5 uvedené směrnice.

▼ M1

▼ B*Článek 6***Přeshraniční znečištění**

1. Překročí-li členský stát některé z NEK, nepovažuje se to za neplnění povinností podle této směrnice, může-li prokázat, že:

- a) překročení způsobil zdroj znečištění mimo jeho jurisdikci;
- b) v důsledku tohoto přeshraničního znečištění nebyl schopen podniknout účinné kroky k dodržení příslušných NEK a
- c) použil koordinační mechanismy stanovené v článku 3 směrnice 2000/60/ES a vhodným způsobem využil ustanovení čl. 4 odst. 4, 5 a 6 této směrnice pro ty vodní útvary, jež byly přeshraničním znečištěním zasaženy.

2. Členské státy za okolností uvedených v odstavci 1 tohoto článku použijí mechanismus stanovený v článku 12 směrnice 2000/60/ES a poskytnou v souladu s ohlašovací povinností stanovenou v čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/60/ES Komisi nezbytné informace a přehled opatření prováděných v souvislosti s přeshraničním znečištěním v daném plánu povodí.

▼B*Článek 7***Podávání zpráv a přezkum**

1. Na základě zpráv členských států, včetně zpráv podle článku 12 směrnice 2000/60/ES a zejména na základě zpráv o přeshraničním znečištění, Komise posoudí potřebu změny stávajících aktů, a zda jsou nutná zvláštní dodatečná opatření na úrovni celého Společenství, například omezování emisí.

2. Komise informuje Evropský parlament a Radu v rámci zprávy vypracované podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2000/60/ES o

- a) závěrech přezkumu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku;
- b) opatřeních přijatých s cílem zmenšit rozsah misíčních zón vymezených v souladu s čl. 4 odst. 1 této směrnice;
- c) výsledcích ověření podle čl. 5 odst. 5 této směrnice;
- d) stavu znečištění pocházejícího z území mimo Společenství.

Komise zprávu případně doplní příslušnými návrhy.

▼M1*Článek 7a***Koordinace**

1. U prioritních látek, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006, (ES) č. 1107/2009 ⁽¹⁾, (EU) č. 528/2012 ⁽²⁾ nebo směrnice 2010/75/EU ⁽³⁾, Komise v rámci pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice posoudí, zda jsou opatření, jež byla zavedena na úrovni Unie a členských států, dostačující k tomu, aby bylo dosaženo NEK pro prioritní látky a cíle spočívajícího v ukončení nebo postupného ukončení vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 16 odst. 6 směrnice 2000/60/ES.

2. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích posouzení podle odstavce 1 tohoto článku v souladu s časovým plánem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES a doplní tuto zprávu případnými návrhy, mimo jiné na opatření za účelem omezování.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334 ze dne 17.12.2010, p. 17).

▼ M1

3. Pokud z výsledků uvedených ve zprávě vyplývá, že mohou být na úrovni Unie nebo členských států zapotřebí další opatření s cílem napomoci dodržování směrnice 2000/60/ES, pokud jde o konkrétní látku schválenou podle nařízení (ES) č. 1107/2009 nebo nařízení (EU) č. 528/2012, členské státy nebo Komise případně použijí s ohledem na tuto látku nebo výrobky obsahující tuto látku články 21 nebo 44 nařízení (ES) č. 1107/2009 nebo články 15 nebo 48 nařízení (EU) č. 528/2012.

V případě látek spadajících do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1907/2006 Komise případně zahájí postup uvedený v článku 59, 61 nebo 69 uvedeného nařízení.

Při uplatňování ustanovení nařízení uvedených v prvním a druhém pododstavci členské státy nebo Komise zohlední veškerá hodnocení rizik a analýzy socioekonomických podmínek a nákladů a přínosů vyžadované podle uvedených předpisů, a to i pokud jde o dostupnost alternativních látek.

*Článek 8***Přezkum přílohy X směrnice 2000/60/ES**

Komise sdělí výsledky pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice Evropskému parlamentu a Radě. Zprávu případně doplní legislativní návrhy na změnu přílohy X, mimo jiné zejména návrhy na identifikaci nových prioritních látek nebo prioritních nebezpečných látek nebo na identifikaci některých prioritních látek jako prioritních nebezpečných látek, a podle potřeby stanoví odpovídající NEK pro povrchové vody, sediment nebo biotu.

*Článek 8a***Zvláštní ustanovení pro některé látky**

1. Aniž jsou dotčeny požadavky přílohy V oddílu 1.4.3 směrnice 2000/60/ES, pokud jde o znázornění celkového chemického stavu a cíle a povinnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a), čl. 11 odst. 3 písm. k) a čl. 16 odst. 6 uvedené směrnice, mohou členské státy v plánech povodí vypracovaných v souladu s článkem 13 uvedené směrnice vypracovat další mapy, které znázorňují informace ohledně chemického stavu odděleně pro jednu nebo více následujících látek odděleně od informací o zbylých látkách určených v části A přílohy I této směrnice:

- a) látky s čísly 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 a 44 (látky chovající se jako všudypřítomné PBT),
- b) látky s čísly 34 až 45 (nově určené látky),
- c) látky s čísly 2, 5, 15, 20, 22, 23 a 28 (látky, pro něž jsou stanoveny revidované, přísnější NEK).

▼ M1

Členské státy mohou rovněž pro látky uvedené v písmenech a) až c) prvního pododstavce v plánech povodí uvádět rozsah každé odchylky od NEK. Členské státy, které vypracují tyto další mapy, se snaží zajistit jejich vzájemnou porovnatelnost na úrovni povodí a na úrovni Unie.

2. Členské státy mohou monitorovat látky s čísly 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I méně intenzivně, než stanoví požadavky pro monitorování prioritních látek podle čl. 3 odst. 4 této směrnice a přílohy V směrnice 2000/60/ES, a to za předpokladu, že je takové monitorování reprezentativní a je k dispozici statisticky spolehlivý informační základ, pokud jde o přítomnost uvedených látek ve vodním prostředí. Monitorování by mělo v zásadě, v souladu s druhým pododstavcem čl. 3 odst. 6 této směrnice, probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

*Článek 8b***Seznam sledovaných látek**

1. Komise stanoví seznam sledovaných látek, o nichž se shromažďují údaje z monitorování v rámci celé Unie na doplnění údajů, mimo jiné s údaji z analýz a přezkumů podle článku 5 a monitorovacích programů podle článku 8 směrnice 2000/60/ES, a to pro účely podpory budoucího rozdělování látek podle priority v souladu s čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice.

První seznam sledovaných látek obsahuje vždy maximálně 10 látek nebo skupin látek a uvede pro každou látku matici pro monitorování a případnou metodu analýzy, která nevyžaduje nadměrné náklady. S výhradou dostupnosti metod analýzy nevyžadujících nadměrné náklady se maximální počet látek nebo skupin látek, které může Komise doplnit do seznamu, zvýší o jednu při každé aktualizaci seznamu sledovaných látek podle odstavce 2 tohoto článku, a to do maximálního počtu 14. Tyto látky, které mají být zahrnuty do seznamu sledovaných látek, se vybírají z látek, které podle dostupných informací mohou představovat na úrovni Unie významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím a pro něž nejsou dostatečné údaje z monitorování.

Diklofenak (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) a 17-alfa-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) se zahrnou do prvního seznamu sledovaných látek s cílem shromáždit údaje z monitorování pro účely snazšího stanovení vhodných opatření s cílem řešit rizika, která uvedené látky představují.

Komise zohlední při výběru látek na seznam sledovaných látek všechny dostupné informace, včetně:

a) výsledků nejaktuálnějšího pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice;

b) výzkumných projektů;

▼ **M1**

- c) doporučení zúčastněných stran uvedených v čl. 16 odst. 5 směrnice 2000/60/ES;
- d) charakterizace správních povodí členských států podle článku 5 směrnice 2000/60/ES a výsledky monitorovacích programů podle článku 8 uvedené směrnice;
- e) informací o objemu výroby, způsobu používání, vnitřních vlastnostech (případně včetně velikosti částic), koncentracích v životním prostředí a dopadech na životní prostředí, včetně informací shromážděných v souladu se směrnicemi 98/8/ES, 2001/82/ES⁽¹⁾ a 2001/83/ES⁽²⁾ a s nařízeními (ES) č. 1907/2006 a (ES) č. 1107/2009.

2. Komise vypracuje první seznam sledovaných látek uvedený v odstavci 1 do 14. září 2014 a poté jej každých 24 měsíců aktualizuje. Při aktualizaci seznamu sledovaných látek Komise z tohoto seznamu vyjme jakoukoli látku, pro niž lze hodnocení rizika, jak je uvedené v čl. 16 odst. 2 směrnice 2000/60/ES uzavřít bez dalších údajů z monitorování. Období nepřetržitého monitorování na základě seznamu sledovaných látek v případě jednotlivých látek nepřekročí čtyři roky.

3. Členské státy monitorují každou látku ze seznamu sledovaných látek na vybraných reprezentativních monitorovacích stanicích po dobu alespoň 12 měsíců. V případě prvního seznamu sledovaných látek započne období monitorování do 14. září 2015 nebo do šesti měsíců po vypracování tohoto seznamu, podle toho, co nastane později. Poté členské státy zahájí monitorování každé látky na následujících seznamech do 6 měsíců od jejího zařazení na seznam.

Každý členský stát si zvolí alespoň jednu monitorovací stanici, plus jednu navíc, pokud má více než jeden milion obyvatel, a další na základě své zeměpisné plochy v km² vydělené 60 000 km² (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo) a další stanice podle počtu obyvatel vyděleného pěti miliony (zaokrouhleno na nejbližší celé číslo).

Při volbě reprezentativních monitorovacích stanic, četnosti monitorování a časového plánu pro každou látku zohlední členské státy způsoby použití a možný výskyt této látky. Četnost monitorování nesmí být menší než jednou za rok.

Pokud členský stát u konkrétní látky zajistí dostatečné, srovnatelné, reprezentativní a aktuální údaje z monitorování na základě stávajících monitorovacích programů nebo studií, může rozhodnout, že u této látky neprovede další monitorování v rámci mechanismu seznamu sledovaných látek, a to rovněž za podmínky, že monitorování příslušné látky probíhalo pomocí metodiky, která splňuje požadavky technických pokynů vypracovaných Komisí v souladu s čl. 8b odst. 5.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

▼ M1

4. Členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování prováděného podle odstavce 3. V případě prvního seznamu sledovaných látek se o výsledcích monitorování podá zpráva do 15 měsíců od 14. září 2015 nebo do 21 měsíců po vypracování tohoto seznamu, podle toho, co nastane později, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka na seznamu vedena. V případě každé látky, která je zařazená na následujících seznamech, členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování do 21 měsíců ode dne zařazení látky na seznam sledovaných látek, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka na seznamu vedena. Zpráva zahrnuje informace o reprezentativnosti monitorovací stanice a strategii monitorování.

5. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví a aktualizuje seznam sledovaných látek podle odstavců 1 a 2. Může rovněž přijmout technické formáty pro zprávy o výsledcích monitorování a souvisejících informacích podávané Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2.

Komise vypracuje pokyny, včetně technických specifikací, s cílem usnadnit monitorování látek ze seznamu sledovaných látek a vybízí se, aby podporovala koordinaci tohoto monitorování.

*Článek 8c***Zvláštní ustanovení pro farmaceutické látky**

Komise na základě čl. 16 odst. 9 směrnice 2000/60/ES a případně na základě výsledků studie z roku 2013 týkající se rizik, jež představují léčivé přípravky pro životní prostředí, a dalších příslušných studií a zpráv vypracuje pokud možno do dvou let od 13. září 2013 strategický přístup ke znečišťování vod farmaceutickými látkami. Tento strategický přístup případně zahrnuje návrhy umožňující v nezbytném rozsahu účinnější zohlednění dopadů léčiv na životní prostředí v rámci postupu pro uvádění léčivých přípravků na trh. V rámci tohoto strategického přístupu Komise případně do 14. září 2017 navrhne opatření určená k přijetí případně na úrovni Unie nebo členského státu, které řeší možné dopady farmaceutických látek na životní prostředí, zejména látek uvedených v čl. 8b odst. 1, a to s cílem omezit vypouštění, emise a úniky těchto látek do vodního prostředí, přičemž zohlední potřeby v oblasti veřejného zdraví a nákladovou efektivnost navrhovaných opatření.

*Článek 9***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 21 odst. 1 směrnice 2000/60/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼ M1

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 9a***Výkon přenesené pravomoci**

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 8 je svěřena Komisi na dobu šesti let ode dne 13. září 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem příslušného šestiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedo-
týká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼ B*Článek 10***Změna směrnice 2000/60/ES**

Příloha X směrnice 2000/60/ES se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II této směrnice.

*Článek 11***Změna směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS**

1. Příloha II směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS a 84/491/EHS se zrušuje.

▼B

2. Části B v oddílech I až XI přílohy II směrnice 86/280/EHS se zrušují.

*Článek 12***Zrušení směrnic 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS**

1. Směrnice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS se zrušují s účinkem ode dne 22. prosince 2012.

2. Do dne 22. prosince 2012 mohou členské státy provádět monitorování a podávat zprávy podle článků 5, 8 a 15 směrnice 2000/60/ES namísto jejich provádění podle směrnic uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

*Článek 13***Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 13. července 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 14***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 15***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

▼ **M1**

PŘÍLOHA I

NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY PRO PRIORITY LÁTKY
A NĚKTERÉ DALŠÍ ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY

ČÁST A: NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY (NEK)

RP: roční průměr.

NPK: nejvyšší přípustná koncentrace.

Jednotka: [µg/l] pro sloupce (4) až (7)

[µg/kg čerstvé hmotnosti] pro sloupec (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(1)	alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromované difenylether- y ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	kadmium a jeho slou- čeniny (v závislosti na třídách tvrdosti vody) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (třída 1) 0,08 (třída 2) 0,09 (třída 3) 0,15 (třída 4) 0,25 (třída 5)	0,2	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	
(6a)	tetrachlorme- than ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nepoužije se	nepoužije se	
(7)	chloralkany C10-13 ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	chlorfenvin- fos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	chlorpyrifos (chlorpyrifos- ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(9a)	cyklodienové pesticidy: aldrin ⁽⁷⁾ dieldrin ⁽⁷⁾ endrin ⁽⁷⁾ isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	nepoužije se	nepoužije se	
(9b)	DDT celkem ⁽⁷⁾ , ⁽⁸⁾	nepoužije se	0,025	0,025	nepoužije se	nepoužije se	
	para-para- DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(10)	1,2-dichlore- than	107-06-2	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(11)	dichlorme- than	75-09-2	20	20	nepoužije se	nepoužije se	
(12)	bis(2-ethylhe- xyl)ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nepoužije se	nepoužije se	
(13)	diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranthen	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	hexachlor- benzen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	hexachlorbu- tadien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	hexachlorcy- klohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	olovo a jeho sloučeniny	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	rtuť a její sloučeniny	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftalen	91-20-3	2	2	130	130	

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(23)	nikl a jeho sloučeniny	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	nonylfenoly (4-nonylfe-nol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	octylfenoly ((4-(1,1',3,3'-tetramethyl-butyl)-fenol))	140-66-9	0,1	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(26)	pentachlor-benzen	608-93-5	0,007	0,0007	nepoužije se	nepoužije se	
(27)	pentachlorfe-nol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	polyaroma-tické uhlovo-díky (PAU) ⁽¹¹⁾	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	
	benzo(a)py-ren	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	benzo(b)flu-oranthen	205-99-2	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	0,017	0,017	Viz poznámka pod čarou 11.
	benzo(k)flu-oranthen	207-08-9	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	0,017	0,017	Viz poznámka pod čarou 11.
	benzo(g,h,i)-perylen	191-24-2	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	Viz poznámka pod čarou 11.
	indeno(1,2,3-cd)-pyren	193-39-5	Viz poznámka pod čarou 11.	Viz poznámka pod čarou 11.	nepoužije se	nepoužije se	Viz poznámka pod čarou 11.
(29)	simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tertachlore-thylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(29b)	trichlorethy-len ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(30)	sloučeniny tributylcínu (kation tribu-thylcínu)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(31)	trichlorbenzeny	12002-48-1	0,4	0,4	nepoužije se	nepoužije se	
(32)	trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	nepoužije se	nepoužije se	
(33)	trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nepoužije se	nepoužije se	
(34)	dikofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	nepoužije se ⁽¹⁰⁾	nepoužije se ⁽¹⁰⁾	33
(35)	perfluoroktansulfonová kyselina a její deriváty (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	dioxiny a sloučeniny s dioxinovým efektem	Viz poznámka pod čarou 10 v příloze X směrnice 2000/60/ES			nepoužije se	nepoužije se	Součet PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 $\mu\text{g.kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	cypermethrin	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	dichlorvos	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	hexabromcyklododekan (HBCDD)	Viz poznámka pod čarou 12 v příloze X směrnice 2000/60/ES	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ⁽¹⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	RP-NEK ⁽²⁾ Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Vnitrozemské povrchové vody ⁽³⁾	NPK-NEK ⁽⁴⁾ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ⁽¹²⁾
(44)	heptachlor a heptachlore- poxid	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou roční průměrnou hodnotou (RP-NEK). Není-li uvedeno jinak, použije se na celkovou koncentraci všech izomerů.

⁽³⁾ Vnitrozemské povrchové vody zahrnují řeky a jezera a související umělé nebo výrazně upravené vodní útvary.

⁽⁴⁾ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou jako nejvyšší přípustnou koncentraci (NPK-NEK). Je-li NPK-NEK označena výrazem „nepoužije se“, pak se hodnoty RP-NEK považují za hodnoty, které v případě trvalého vypouštění chrání proti krátkodobým maximům znečištění, neboť jsou výrazně nižší než hodnoty odvozené na základě akutní toxicity.

⁽⁵⁾ V případě skupiny prioritních látek spadajících pod bromované difenylethery (č. 5) se NEK vztahují k součtu koncentrací kongenerů čísel 28, 47, 99, 100, 153 a 154.

⁽⁶⁾ V případě kadmia a jeho sloučenin (č. 6) se hodnoty NEK liší podle tvrdosti vody, která je charakterizovaná pomocí pětistupňové škály tvrdosti: (třída 1: < 40 mg CaCO₃/l, třída 2: 40 až < 50 mg CaCO₃/l, třída 3: 50 až < 100 mg CaCO₃/l, třída 4: 100 až < 200 mg CaCO₃/l a třída 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Tato látka není látkou prioritní, nýbrž jednou z ostatních znečišťujících látek, pro něž jsou NEK shodné s těmi, jež byly stanoveny v právních předpisech používaných před 13. lednem 2009.

⁽⁸⁾ Pro tuto skupinu látek není k dispozici žádný směrný parametr. Směrný parametr (směrné parametry) musí být stanoven (stanoveny) analytickou metodou.

⁽⁹⁾ DDT celkem je součtem izomerů 1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorofenyl)ethan (číslo CAS 50-29-3; číslo EU 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2 (o-chlorfenyl)-2-(p-chlorfenyl) ethan (číslo CAS 789-02-6; číslo EU 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenyl) ethylen (číslo CAS 72-55-9; číslo EU 200-784-6); a 1,1-dichlor-2,2 bis (p-chlorfenyl) ethan (číslo CAS 72-54-8; číslo EU 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Pro tyto látky není k dispozici dostatek informací pro stanovení NPK-NEK.

⁽¹¹⁾ V případě skupiny prioritních látek, jimiž jsou polyaromatické uhlovodíky (PAU) (č. 28), se NEK pro biotu a odpovídající RP-NEK ve vodě vztahují ke koncentraci benzo(a)pyrenu, z jehož toxicity vycházejí. Benzo(a)pyren lze považovat za referenční ukazatel pro ostatní PAU, proto je třeba monitorovat a porovnávat s NEK pro biotu nebo odpovídající RP-NEK ve vodě pouze benzo(a)pyren.

⁽¹²⁾ Pokud není uvedeno jinak, NEK pro biotu se vztahují na ryby. Je možné namísto toho monitorovat alternativní biotický taxon nebo jinou matici, pokud použitá NEK zajišťuje stejnou úroveň ochrany. V případě látek s čísly 15 (fluoranthen) a 28 (PAU) se NEK pro biotu vztahují na koryše a měkkýše. Pro účely posouzení chemického stavu není monitorování fluoranthenu a PAU u ryb vhodné. V případě látky s číslem 37 (dioxiny a sloučeniny s dioxinovým efektem) se NEK pro biotu vztahuje na ryby, koryše a měkkýše; v souladu s oddílem 5.3 přílohy nařízení (EU) č. 1259/2011 ze dne 2. prosince 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1881/2006, pokud jde o maximální limity pro dioxiny, PCB s dioxinovým efektem a PCB bez dioxinového efektu v potravinách (Úř. věst. L 320, 3.12.2011, s. 18).

⁽¹³⁾ Tyto NEK se vztahují k biologicky dostupným koncentracím látek.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polychlorované dibenzo-p-dioxiny; PCDF: polychlorované dibenzofurany; PCB-DL: polychlorované bifenyly s dioxinovým efektem; TEQ: toxické ekvivalenty podle faktorů ekvivalentní toxicity Světové zdravotnické organizace z roku 2005.

▼ **B**

ČÁST B: POUŽITÍ NEK UVEDENÝCH V ČÁSTI A

- Sloupce 4 a 5 tabulky: Pro každý daný útvar povrchových vod se použitím RP-NEK rozumí, že aritmetický průměr koncentrací měřených v různých časech v průběhu roku v žádném reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračuje dotýčnou normu.

Výpočet aritmetického průměru, použitá analytická metoda a, neexistuje-li žádná vhodná analytická metoda splňující minimální kritéria výkonnosti, i způsob použití NEK musí být v souladu s prováděcími předpisy Komise, kterými se v souladu se směrnicí 2000/60/ES stanoví technické specifikace pro monitorování chemických látek a pro kvalitu výsledků analýz.

▼ **M1**

- Sloupce 6 a 7 tabulky: U každého daného útvaru povrchových vod použití NPK-NEK znamená, že naměřená koncentrace v každém reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračuje dotýčnou normu.

▼ M1

V souladu s oddílem 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES však mohou členské státy zavést statistické metody, jakou je například výpočet percentilu, aby byla zajištěna přijatelná míra správnosti a přesnosti pro stanovení souladu s NPK–NEK. Pokud tak členské státy učiní, řídí se tyto statistické metody prováděcími pravidly stanovenými přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.

3. NEK pro vodu stanovené v této příloze vyjádřeny jako celkové koncentrace v celém vzorku vody.

Odchylně od prvního pododstavce se v případě kadmia, olova, rtuti a niklu (dále jen „kovy“) NEK pro vodu vztahují ke koncentraci rozpuštěných látek, tj. k rozpuštěné fázi vzorku vody získané filtrací filtrem s otvory 0,45 µm nebo jinou rovnocennou předúpravou, nebo pokud je tak výslovně stanoveno, se vztahuje k biologicky dostupné koncentraci.

Členské státy mohou při posuzování výsledků monitorování vzhledem k příslušným NEK vzít v úvahu:

- a) přirozené koncentrace pozadí u kovů a jejich sloučenin, pokud takové koncentrace brání souladu s hodnotou příslušných NEK;
- b) tvrdost, pH, rozpuštěný organický uhlík nebo jiné parametry jakosti vody ovlivňující biologickou dostupnost kovů, přičemž biologicky dostupné koncentrace se určí pomocí vhodných modelů biologické dostupnosti.